

нових електронно-обчислювальних машин на всіх рівнях, що забезпечить підвищення ефективності цієї галузі народного господарства, приведе до поліпшення наданих населенню комунальних послуг.

Література:

1. Ружинська Н. О. Державне регулювання розвитку житлово-комунального господарства України : дис. докт. ек. наук : 08.00.03 / Ружинська Н. О. – м. Ірпінь, 2015. – 223 с.

2. Жаліло Я., Венцковський Д., Цихан Т. Щодо основних пріоритетів реформування житлово-комунального господарства України на сучасному етапі [Електронний ресурс] / Я. Жаліло, Д. Венцковський, Т. Цихан. – 2014. – Режим доступу до ресурсу: <http://old.niss.gov.ua/Monitor/juli/26.htm>

3. Стан міського житлово-комунального господарства в Україні та перспективи його реформування очима громадян (червень 2011 р.) : соціологічне опитування [Електрон. ресурс] // Центр соціальних технологій «Соціополіс», 2011 – Режим доступу до ресурсу : <http://www.sociopolis.com.ua/Research/Message/?id=361&type=>

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО І ПРОБЛЕМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ КАПІТАЛЬНОГО РЕМОНТУ ЖИТЛОВОГО ФОНДУ

Н. О. ВОЛГІНА, ст. викл. кафедри економіки підприємства,
бізнес-адміністрування та регіонального розвитку
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Існуючі на сьогоднішній день наукові праці, пов'язані із проблематикою капітального ремонту, не дозволяють належним чином оцінити ефективність капітального ремонту для всіх стейкхолдерів даного процесу. Фактори, що виявляють вплив на проведення ремонту, вивчені точково, а економічний ефект, найчастіше, має переважне значення в ухваленні рішення. Тому державно-приватне партнерство є важливим важелем вирішення зазначеної проблеми.

Високий рівень фізичного й функціонального зношення житлового фонду України є однією з ключових проблем, що гальмують реформування всієї житлово-комунальної системи країни. При цьому система, капітального

ремонту, що діє, має аварійно-відновлювальний характер і слабо враховує питання ефективності ремонтних робіт.

Питання оцінки ефективності капітального ремонту й модернізації житлового фонду, удосконалення методів організації проведення ремонтних робіт, а також альтернативні варіанти їх фінансового забезпечення в умовах кризових явищ вимагають шукати методи поєднання інтересів приватних власників житла, об'єднань мешканців і державних установ. Виходячи з цього, у найближчі роки буде відбуватися поступовий перехід на самофінансування власниками робіт з капітального ремонту.

Треба відзначити, що потреби громадян у комфортному житлі з кожним роком збільшуються. Тепер уже неможливо усувати тільки фізичне зношення будинку. Головними темами на різних майданчиках стають функціональне зношення й підвищення енергоефективності.

При оцінці ефективності повинні бути розглянуті наступні пункти, перш ніж буде ухвалене рішення про проведення капітального ремонту в багатоквартирному будинку:

- соціально-економічна ефективність;
- можливість модернізації й позитивні ефекти від її проведення;
- впровадження енергозберігаючих заходів, можливості залучення сторонніх інвестицій і одержання вигоди від даних заходів;
- ефективність із погляду всіх зацікавлених сторін (у першу чергу - населення, муніципалітет, підрядник).

Слід зазначити, що точкові заходи пропонують вже давно. Так, досить часто можна чути пропозиції про проведення санації, як комплексу заходів для довгочасної економії енергетичних ресурсів шляхом скорочення втрат, а також підвищення ринкової вартості нерухомості. Такі заходи мають і соціальний, і економічний ефект.

Надалі, розробивши методи по оцінці ефективності капітального ремонту, можна буде розглядати їхнє впровадження в інші структури, наприклад, у систему керування енергозбереженням, засновану на інформаційно-кібернетичній моделі. Сама по собі система впорядковує відносини, а наявність зворотного зв'язку з населенням дозволить проводити ремонт будинку більш ефективно, за рахунок чіткого поділу функцій і відповідальності.

Прискорене зростання цін на житлову нерухомість, особливо в перспективних регіонах країни, підштовхує людей до думки, що квартира є

майбутнім активом, і власники все частіше починають більш пильно опікуватися про власне й спільне майно в багатоквартирному будинку. Є певна частка ОСББ, у яких громадяни самі готові ефективно управляти будинком, і в таких реаліях усе більше виникає необхідність глибокого пророблення методів оцінки ефективності не тільки капітального ремонту, але й усього житлово-комунального господарства.

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО ЯК ЧИННИК РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ТАРИФОУТВОРЕННЯ В ЖКГ

О. І. СЛАВУТА, ст. вик. кафедри економіки підприємства,
бізнес-адміністрування та регіонального розвитку
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Реформування житлово-комунального господарства є тривалим і суперечливим процесом. Однією з найбільш конфліктних сфер є тарифоутворення. Протилежні інтереси державних і приватних суб'єктів потребують пошуків компромісів, установлення партнерських відносин, зрозумілих для усіх сторін. Інститут державно-приватного партнерства дозволяє наблизити точки зору, починаючи з вихідних теоретичних положень.

Для того, щоб уточнити поняття і різні види тарифів, слід розмежувати житлові та комунальні послуги. До комунальних відносяться послуги з водопостачання, водовідведення (каналізації), газо-, електро- і теплопостачання, що надаються населенню. Економічно і законодавчо обґрунтовані розрахунки тарифів на комунальні послуги здійснюються і потім затверджуються регуляторними органами державної влади, насамперед, НКРЕКП, та місцевого самоврядування. До житлових відносяться послуги, що включають вивезення сміття, утримання ліфтів, навколопід'їзних ділянок, прибирання дворів, обслуговування місць громадського користування, здійснення косметичних і капітальних ремонтних робіт.

Співвідношення і залежність тарифу (ціни) на житлову або комунальну послугу від інших інструментів, що впливають на розвиток або регулювання